

CHANSON NEVE

Var sujet eur Filouter en deus tromplet e Hostis.

Var eun ton nevez.

ME ho supli, oll tud yaouanq, da zont da glêvet
MUr zon meurbet divertissant neve composet,
 A zo grêt da eun den yaouanc, eur filouter fin,
 Ma ententit ar farç plesant arai dêc'h c'hoarzin.

Arabat ê, compagnunez, ober dioutân :
 Bete re a filouterien zo dre ar vrô-mân ;
 Nemet hepquen avertissa an oll hostisien
 Da zivoal na zeuint da loja ar filouterien.

An den-mâ a voa brao güisqet, un den afoçon ;
 Me sonj din e voa guinidiç demeus a Leon :
 Sqüis e voa er guêr, re vaguet, meur a hioi zo,
 M'en deus laqet en esperet mont da redeç bro.

En Montroulez hac en Güengamp, en Treguer
 eo bet,

En Sant-Malo hac en Dinan, hac en Sant-Briec ;
 Partout voa e clasq e fortun, e poursu e chang,
 Arc'hant en doa casset gan tñ bars en abondanc.

Baleet en deus bete Paris ar filouter fin ;
 E yalc'h a zo deut da blada souden alafin :

Yn. 349

Distroet ê bet da Naonet ha deut da Roazon ,
Hac anfin e zeo bet manqet e bourvision.

Evel ma voa bet custumet da ober cher vad ,
Evit ar vech e voa magnet calz re dilicat ,
E qemeraz effrontiri da c'houlen loja
Ebars en eun hostaliri , n'oa diner gantâ.

Evel ma voa qer brao güisqet , en ti ê antreet :
Bonsoir , emean , va hostis , ha me vo lojet ?
Coañia fell din em plijadur en ti-mañ fennos ,
Hac ive eva eur banne abars n'em repos.

Servichier , eme an hostis ; va mignon , antreet ,
Servichet e viot a dra certen ar pez a guerfet :
Azeit amañ en eur gador en qichen an tân ;
Qemerit eur banne da eva da c'horto ho coan.

Servichet evoc va mignon eus agument mad
A zezire e galonic a draou delicat.

Güin Bourdel , demeus ar güella , hac ive güin
Spagn ,

Ha liqueur an excellanta tout da vab ar c'hagn.

P'en devoe debret hac evet , c'hoariet e roll ,
D'ar plac'h en deveus lavaret : diservichit an dol ;
Tennit ho plajou , bontailou , ive ho cueren ,
Va c'hassit d'am c'hampr da gousqet d'eur güele
qempen.

Amâ e comanças nec'hibrema'n den yaouanc ,
Penos e paeje e hostis , n'en devoa qet arc'hant :
Evet e meus güin , emean , ha grêt a meus cher ;
Petra rin-me evit paeá ? ne meus qet un diner ,
Eopud an nos en e vele e voe chagrinet ,

O sonjal en e baeamant, n'alle qet cousqet :
 N'allin qet mont eus an tî-mâ certen en nepguis,
 Ma ne allàn caout eur voyen da baea'n hostis.

Güelit bremàn ar finesa eus ar filouter fin :
 Un diou pe deir heür qent an de e yas d'ar jardin,
 Buan e zê bet commancet da doulla an douar,
 E vragou en deveus plantet en toul-ze ractal.

P'eu d'oa entêret e vragou, e yas en e voele,
 Neuze n'em laqas da gousqat da c'hortos an de ;
 Gout a rê mat, ar filouter, e tenje aben
 Da ober d'an hostis paea ar scot pen-da-ben.

Antronos vintin, pa zavas evit partial,
 Pa ne gave qet e vragou, e commanç grial :
 Fors! va mignonet, emean; sicour, me ho ped,
 Ha va arc'hant ha va bragou a zo tout laeret.

A hostis hac an hostisez d'an nec'h zo pignet :
 Chomit erepos, den yaouanc; petrazoc'hoarvet?
 Hac e ve collet ho pragou, ze n'en dê aetra;
 Arabat ê hon decria : ni ya d'e baea.

N'en dê qet hepqen ar bragou am gra cha-
 grinet,
 Va oll arc'hant a voa ennàn : me zo revinet.
 Bea voa certen en arc'hant hac en aour melen,
 Daou c'hant scoet ha pêvar real n'em gave ous-
 pen.

Fouillet e voa bet dre an tî ar zervicherien,
 Mevel, mates, potr marchossi, bugale oc'hpen :
 En a voa sur eus e aller a grie bepret :
 Penos e zin-me d'am c'harter? tout e zòn laeret.

4

Ententit, emeàn hostis, bars en bêr langach,
 Mana rentit din va bragou, me rei dêc'h domach;
 Evidòn me gavo testou, pa vanqfe cant din,
 Penos ne voan qet divragou pa deuis d'ho ti.

Evidòn a zo den honest, ma zeus er c'hontre,
 Ne fell qet din ho revina, pell dioc'h qementse;
 Roit din eur bragou mezer hacant scoetoc'hpen,
 Me bardono dêc'h an anter, ne c'houlennàn qen.

An hostis hac an hostisez eus a galon vad
 Agont deàn prestegant scoet touten euryalhad,
 Hac ive eur bragou neve eus a vezer Soz;
 Ar filout o c'hemer buan, pa voa mad e goz.

Rei a rejont da zijuni deàn qent partia;
 P'en d'oa pardonet an anter, o d'oa joa ountâ:
 Pront hep sellet endro deàn e zê partiet:
 Qenavo, hostisez, emeàn, ar c'henta gûelet.

Abars nebeut goude'n hostis o terri ar jardin,
 En deus cavet bars en douar bragou ar potr fin,
 Hac én o commanç da grial divar boez e benn:
 Houmàn zo tro eur filouter! ha me zo un azen.

Oll hostisien eus ar vro-màn a elfe sur donet
 Da ober goab eus ac'hanòn, bremàn pa òn tiet:
 Collete meus eta cant scoet, eur bragou mezer,
 Hac'hoas e meus lardet e gôf d'ar fripon tam laer.

Bremàn e teuàn da avertissa an oll hostisien
 Mativoallint dre guement-mâ ouz ar flouterien:
 Ne dleont qet en em facha evit e glêvet,
 Din-me va-unan ar goassa, me zo goall diet.

FIN

1355 30